

selv opkræver. Den mulighed afviser vi fuldstændig fra konservativ side; domstolene skal ikke blive en stat i staten.

At foreslå, at domstolene skal placeres et andet sted end under justitsministeren, vil efter vores opfattelse indebære en række alvorlige problemer, og det kan Det Konservative Folkeparti ikke anbefale.

Et egentligt domstolsministerium kan vi heller ikke anbefale; det vil være alt for lille og ganske ubetydeligt, hvis man udlagde det som en selvstændig enhed.

Man kunne overveje, som fru Dorte Bennedsen også var inde på, om domstolene kunne få en mere selvstændig placering under f.eks. et domstolsdirektorat, måske i lighed med det, vi kender fra Sverige, med reference til justitsministeren. Det er en mulig løsning. Der kunne også nedsættes et udvalg til at forestå dommerudnævnelser, udarbejde budgetforslag, uddanne dommere m.v.

Men lad os vente og se, hvad domstolsudvalget kommer med på dette område.

Så er der et andet spørgsmål, nemlig om politi og anklagemyndighed. Med hensyn til det spørgsmål vil jeg slå fast, at Det Konservative Folkeparti ikke ser nogen grund til, at politi og anklagemyndighed skulle være undergivet hver sin minister. Det ville skabe nogle unødigt komplicerede sagsgange og være meget omkostningsforøgende. At gøre sig illusioner om, at det vil være mere betryggende, at f.eks. politiet i hver enkelt sag skulle forberede den og så oversende den til anklagemyndigheden, som så herefter skulle træffe afgørelse om tiltale og føre sagen ved domstolene, ville være naivt af følgende grunde:

For det første er det vigtigt for den borger, der bliver undergivet efterforskning, at politimesteren som jurist følger sagen og kan gribe ind, hvis det efterfølgende viser sig, at sigtelsen savner grundlag ud fra juridiske synspunkter.

For det andet er det nødvendigt med et nært samarbejde mellem politi og anklagemyndighed, når der f.eks. er tale om sager om økonomisk kriminalitet, idet disse sager kræver en særlig juridisk indsigt.

For det tredje vil en adskillelse mellem politi og anklagemyndighed medføre meget langvarige sagsbehandlinger. Det er et problem, vi allerede står over for i dag. Det bemærkes i øvrigt, at et enkelt Folketing i 1992 vedtog regler, der skulle sikre en mere effektiv sagsbehandling, hvor bl.a. politimesterens kompetence blev forøget.

Som sagt vil det eneste, vi vil få ud af det, være øgede omkostninger og længere sagsbehandlingstider. Vi mener derfor heller ikke, der skal oprettes forskellige ministerier for det her.

Når vi så ser på hele debatten overordnet, vil jeg gerne sige, at Det Konservative Folkeparti ikke ønsker at opfordre statsministeren til – og her refererer jeg til, at det ifølge grundloven er statsministeren, der træffer beslutning om resortfordeling – at flytte dele af Justitsministeriets ressort til Statsministeriet eller for den sags skyld til andre ministerier.

I stedet opfordrer vi til, at man venter på den betænkning, der kommer fra Domstolsudvalget, og ikke foretager sig forhastede beslutninger på dette meget vigtige område.

Det Konservative Folkeparti vil i løbet af april måned i år fremsætte forslag til en retsplejereform. I den har vi sikret, at man ser problemerne ud fra en større sammenhæng, og vi kommer med en række konkrete forslag, men vi kan allerede på nuværende tidspunkt i forhold til Domstolsudvalgets rapport slå fast, at eventuelle forslag om at flytte domstolene til Statsministeriet ikke kan anbefales af Det Konservative Folkeparti.

Jeg vil afslutte med at sige, at vi ikke støtter SF's dagsordensforslag.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Første gang overhørte jeg det fuldstændigt, men nu blev det så gentaget en gang mere, og jeg vil nødtigt have, det bliver en vane, så derfor vil jeg godt spørge fru Gitte Seeberg: Mener fru Gitte Seeberg, at tamilsagen var et udtryk for venstrefløjens hetz mod Justitsministeriet? Hvis den ikke var det, hvad var den så et udtryk for?

(Kort bemærkning).

Gitte Seeberg (KF):

Nu erindringer jeg ikke at have nævnt noget om tamilsagen i min ordførertale, og jeg vil derfor undlade at besvare spørgsmålet.

Aage Frandsen (SF):

Som det allerede er fremgået, har vi to formål med denne forespørgselsdebat. For det første en principiel drøftelse af, hvordan vi sikrer intentionerne bag magtens tredeling, og for det andet en drøftelse af hensigtsmæssigheden af de opgaver, der i dag er placeret i Justitsministeriet. Jeg vil her alene beskæftige mig med magtens tredeling, og fru Anne Baastrup vil tage det andet spørgsmål op.